ACOMPANYAMENT DE PARES "CONEIXEM JESÚS II"

SESSIÓ 1 (CENACLE): CREC EN DÉU PARE TOTPODERÓS

"Busqueu el Senyor" Tema 9

FINALITAT I CONTINGUTS

-Ens trobem en el moment inicial d'aquest tercer curs en el que pretenem continuar **fent confiança** amb els pares i mares tal i com ja vam fer durant els primers temps de l'itinerari.

-Ara, però, volem donar **un pas més** en el descobriment de la proposta cristiana i per això un dels principals objectius que ens marcarem aquest any (i en aquesta sessió inicial) és ajudar els pares a **entrar i aprofundir en els continguts de la fe cristiana.**

-L'objectiu que pretenem amb aquesta primera sessió seria començar a conèixer i aprofundir en el símbol de la fe (El Credo). I presentar el rostre de Déu revelat en Jesucrist i durant tota la història de la salvació.

QUÈ CAL TENIR PREPARAT ABANS DE LA TROBADA?

- L'equip de catequistes (coordinador i acompanyants) han d'haver preparat i pregat prèviament la sessió
- Distribució de la sala on es farà l'àpat amb taules segons els grups de pares
- Qui s'encarrega de preparar el menjar i com?
- Bíblia (a ser possible situada a un lloc destacat de la sala i sobre un faristol)
- Fitxa catequètica pels pares
- Cançons de *Worship piano* (es poden trobar fàcilment a Youtube)
- Sistema d'àudio i si és necessari, megafonia.
- Ordinador
- Catecisme "Busqueu el Senyor"

DESENVOLUPAMENT DE LA TROBADA DE PARES I MARES

1.PER INICIAR

Abans de començar l'àpat

Una vegada els pares i mares han ocupat el seu lloc a les respectives taules (mantenint els mateixos grups que l'any anterior si és possible) serà bo que el catequista-coordinador comenci aquest primer encontre recordant una mica el que es va dir a la darrera sessió del curs passat, en la que parlàvem del model d'Església que vivia la primera comunitat segons el llibre del Fets dels Apòstols, i descobrir el que l'Església avui vol oferir-nos en quant a relació comunitària marcada i regida per l'amor mutu.

Durant l'àpat

Potser durant l'àpat seria bo escoltar experiències de **com han viscut l'estiu** algunes de les famílies de la taula **i quin espai li han donat a Déu** en aquests mesos de vacances. Es important recordar que els catequistes acompanyants que estan a la taula no han de forçar la participació ni utilitzar un to gaire exigent a l'hora de fer preguntes o exposar els nostres plantejaments. Això significa que un pare o un

mare han de poder dir amb tota llibertat i tranquil·litat que durant les vacances no han fet res com a família cristiana. No cal escandalitzar-se, és normal. Per tal de facilitar la fluïdesa de la comunicació en aquest moment, es pot demanar (prèviament a la sessió) a dues o tres famílies que siguin elles les que comencin explicant les seves vivències, animant així la resta de famílies a participar.

Després de l'àpat

Una vegada finalitzat l'àpat, es pot introduir el tema d'avui proposant la següent **dinàmica**:

En primer lloc, es demana als participants que pensin, i després diguin, quina imatge utilitzarien per explicar gràficament com és la relació que han tingut o tenen amb els seus pares. Per exemple, alguns poden fer servir imatges que simbolitzin protecció, amor incondicional, tendresa... i, en canvi, altres potser utilitzaran imatges de rigidesa, falta d'afecte, incomprensió...

Fet això, se'ls demana que pensin, i després diguin, amb quina imatge explicarien la relació que tenen o voldrien tenir amb els seus fills i filles.

Finalment, es projecte la imatge del Pantocràtor de Taüll i es demana als participants que l'observin atentament i en silenci durant uns minuts i després que comparteixin allò què els suggereix.

Reflexió a partir de la dinàmica : Jesús crida a fer camí amb Ell.

Una vegada s'ha portat a terme la dinàmica anterior, l'acompanyant fa la següent reflexió per tal de donar-hi un sentit i lligar-la amb el tema de la sessió d'avui. És important que l'acompanyant no es limiti a llegir aquest text sinó que faci servir, en la mesura del possible, les seves pròpies paraules.

Acabem de reflexionar sobre la relació que cada un de nosaltres té amb els seus pares i amb els seus fills, però, ¿i amb Déu? Sabem que Déu s'ha revelat, en primer lloc, a través de la seva Paraula. I així, veiem que Ell és un Pare provident, Totpoderós, amorós. Cadascú pot percebre aquesta veritat d'un mode concret en la seva vida. I jo? Quina idea tinc de Déu? La d'un pare? La d'un pare misericordiós? Segur que en més d'una ocasió has sentit l'abandó de persones en les quals havies posat la teva confiança. Confiaves en elles i t'has sentit defraudat. Els seus projectes i els teus han pres camins diferents i t'hauràs preguntat què ha fallat. Altres vegades, en refredar-se les relacions, hauràs pensat que és millor protegir-se o no deixar-se anar del tot, però hauràs experimentat que aquesta actitud no et deixa satisfet.

L'amor és necessari entre les persones i, quan falta, quan no s'acull o quan no es dona un prou a l'altre, se sent frustració. Quan ens posem a reflexionar i pregar sobre aquestes experiències humanes, descobrim la presència de Déu que no ens abandona mai, perquè és Pare. Som la seva creació i ha posat en nosaltres tot el necessari perquè sentim la seva proximitat. Amb Ell no fa falta protegir-se, ni fer cap càlcul sobre quant hem de lliurar-nos. Déu estén la seva mà i els seus beneficis sobre cadascun dels seus fills per l'amor que ens té. Així ens ho demostra Jesús, el Senyor, que ens estima incondicionalment fins a l'extrem de lliurar-se Ell mateix per amor. La mirada penetrant i expressiva del Crist de Taüll aconsegueix que jo em senti mirat personalment, individualment per Ell i em transmet, a la vegada, la força i la tendresa de l'amor del Crist envers mi.

Veure p.97 del catecisme "Busqueu el Senyor"

2.ESCOLTEM LA PARAULA

Is 49,14-16: **Pot una mare oblidar-se del seu fill?**

És important tenir molta cura d'aquest moment d'escolta de la Paraula, que sempre caldrà fer amb molta delicadesa i directament des de la Bíblia, concedint-li la importància que es mereix ja que hauria d'esdevenir el moment central i més significatiu de la sessió.

El Senyor, una mare per al poble

14 Sió deia: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.»
15 El Senyor li respon: «¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria.16 Et duc gravada a les palmes de les mans, tinc sempre presents els teus murs.

3.APROFUNDIM

Per a l'aprofundiment cal que l'acompanyant hagi preparat prèviament la sessió, llegint amb especial atenció l'apartat que porta per títol **"La fe dels cristians"** que podreu trobar a les **pàgines 97-98 del Catecisme**, i en el qual s'explica què significa creure en un Déu que és **Pare** i que és **Totpoderós**.

Per altre banda, és molt recomanable que l'acompanyant no es limiti a llegir directament el catecisme ja que això poden fer-ho els participants pel seu compte, sinó que, a partir d'una atenta lectura i reflexió prèvia, l'acompanyant pugui transmetre el contingut fent servir les seves pròpies paraules i, sempre que sigui possible, compartint el seu testimoni de vida.

4. REEXPRESSEM

Finalitzat l'aprofundiment, donem un temps a nivell personal perquè cadascú, en silenci, pensi:

Has experimentat alguna vegada la tendresa de la paternitat divina? Et sents fill de Déu?

Tens experiència del seu amor?

T'has abandonat a les seves mans quan has sentit la teva indigència i la teva feblesa amb la confiança d'un fill que espera la protecció del seu pare?

Cal convidar-los a la creativitat.

Transcorregut el període de temps acordat per a la reflexió personal, l'acompanyant anima a cadascú a compartir amb els altres algunes de les seves conclusions.

Pot ser molt útil per aquest moment posar una suau música de fons (aconsellem utilitzar les cançons de **Worship piano** que podem trobar fàcilment a Youtube) ja que hem pogut comprovar que aquesta ambientació ajuda a la reflexió i al diàleg posterior i convida a la gent a obrir el cor i a compartir.

5. PROPOSTA PER A CONTINUAR LA VIDA CRISTIANA EN FAMÍLIA

Abans d'acomiadar-nos, convidem a les famílies a trobar una estona per a adorar a Déu: prostrar-nos, posar-nos de genolls davant el nostre Senyor, Pare Misericordiós.

FITXA PELS PARTICIPANTS

SESSIÓ 1: CREC EN DÉU PARE TOTPODERÓS

ESCOLTEM LA PARAULA

Is 49,14-16: **Pot una mare oblidar-se del seu fill?**

El Senyor, una mare per al poble

14 Sió deia: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.»
15 El Senyor li respon: «¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria.16 Et duc gravada a les palmes de les mans, tinc sempre presents els teus murs.

3.APROFUNDIM

DIÀLEG PER GRUPS

- **Has experimentat alguna vegada la tendresa de la paternitat divina? Et sents fill de Déu?**
- **Tens experiència del seu amor?**
- **T'has abandonat a les seves mans quan has sentit la teva indigència i la teva feblesa amb la confiança d'un fill que espera la protecció del seu pare?**

PROPOSTA PER A CONTINUAR LA VIDA CRISTIANA EN FAMÍLIA

Us convidem a trobar una estona per a **adorar a Déu**: prostrar-nos, posar-nos de genolls davant el nostre Senyor, Pare Misericordiós.